

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/1125

z dnia 10 sierpnia 2018 r.

zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/740 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 maja 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/740⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym.
- (2) W dniu 13 lipca 2018 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 2428/(2018), która w szczególności nakłada embargo na broń oraz dodaje dwie osoby do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2015/740,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2015/740 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakazuje się również:

- a) udzielania, bezpośrednio lub pośrednio, pomocy technicznej, świadczenia usług pośrednictwa lub innych usług – w tym zapewniania uzbrojonego najemnego personelu wojskowego – w związku z działaniami wojskowymi lub w związku z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, lub w związku z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i używaniem takich przedmiotów, bezpośrednio lub pośrednio, jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w Sudanie Południowym;
- b) zapewniania finansowania lub świadczenia pomocy finansowej, bezpośrednio lub pośrednio, w związku z działaniami wojskowymi lub w związku z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych, a także zapewniania ubezpieczenia i reasekuracji, na potrzeby wszelkiej sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu takich przedmiotów, lub w odniesieniu do świadczenia związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług, jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w Sudanie Południowym;
- c) świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście środków, o których mowa w lit. a) lub b).”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Art. 1 nie ma zastosowania do sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu:

- a) broni i materiału pokrewnego, a także szkolenia i pomocy, przeznaczonych wyłącznie do celów wsparcia personelu ONZ, w tym misji ONZ w Sudanie Południowym (UNMISS) i tymczasowych sił bezpieczeństwa ONZ w Abyei (UNISFA), lub do celów wykorzystania przez ten personel;
- b) nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego przeznaczonego wyłącznie do celów humanitarnych lub do celów ochrony, oraz powiązanej pomocy technicznej lub szkolenia technicznego, po wcześniejszym powiadomieniu Komitetu Rady Bezpieczeństwa ustanowionego na mocy rezolucji nr 2206 (2015) (zwanego dalej „Komitetem”);
- c) odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do Sudanu Południowego – wyłącznie do osobistego użytku – przez personel ONZ, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy;

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/740 z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym, uchylająca decyzję 2014/449/WPZiB (Dz.U. L 117 z 8.5.2015, s. 52).

- d) broni i materiału pokrewnego czasowo wywożonych do Sudanu Południowego przez siły państwa podejmującego działania, zgodnie z prawem międzynarodowym, wyłącznie i bezpośrednio w celu ułatwienia ochrony lub ewakuacji obywateli tego państwa i osób, za które państwo to ponosi odpowiedzialność konsularną w Sudanie Południowym, po powiadomieniu Komitetu;
  - e) broni i materiału pokrewnego, a także szkolenia technicznego i pomocy technicznej, przeznaczonych dla regionalnej grupy zadaniowej Unii Afrykańskiej lub w celu jej wsparcia, wyłącznie na potrzeby regionalnych operacji zwalczających Bożą Armię Oporu, po wcześniejszym powiadomieniu Komitetu;
  - f) broni i materiału pokrewnego, a także szkolenia technicznego i pomocy technicznej, przeznaczonych wyłącznie do celów wsparcia wdrożenia warunków porozumienia pokojowego, po wcześniejszym zatwierdzeniu przez Komitet;
  - g) innego rodzaju sprzedaży lub dostawy broni lub materiału pokrewnego, lub udzielania pomocy lub zapewniania personelu, po wcześniejszym zatwierdzeniu przez Komitet.”;
- 3) dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Artykuł 2a

1. Państwa członkowskie – w porozumieniu ze swoimi organami krajowymi i zgodnie ze swoimi przepisami krajowym oraz prawem międzynarodowym, dokonują kontroli wszelkich ładunków przeznaczonych dla Sudanu Południowego na swoim terytorium, w tym w portach morskich i lotniczych, jeżeli dysponują informacjami dającymi uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że ładunek zawiera przedmioty, których dostawa, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy art. 1.

2. Stwierdziwszy obecność przedmiotów, których dostawa, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy art. 1, państwa członkowskie zajmują i usuwają te przedmioty (na przykład przez zniszczenie, pozbawienie cech użytkowych, składowanie lub przekazanie do państwa innego niż państwo pochodzenia lub przeznaczenia w celu usunięcia tych przedmiotów).”;

- 4) art. 3 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wyznaczonych przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet zgodnie z pkt 6, 7, 8 i 9 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) i pkt 14 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018), wymienionych w wykazie zawartym w załączniku I do niniejszej decyzji.”;

- 5) art. 6 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) osób i podmiotów wyznaczonych przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet zgodnie z pkt 6, 7, 8 i 12 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) i pkt 14 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018), wymienionych w wykazie zawartym w załączniku I do niniejszej decyzji.”.

Artykuł 2

W załączniku I do decyzji (WPZiB) 2015/740 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

W załączniku II do decyzji (WPZiB) 2015/740 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 sierpnia 2018 r.

W imieniu Rady
G. BLÜMEL
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Do wykazu zamieszczonego w załączniku I do decyzji (WPZiB) 2015/740 dodaje się następujące osoby:

„7. Malek REUBEN RIAK RENGU (alias: a) Malek Ruben)

Stopień: generał broni.

Rola: a) zastępca szefa sztabu generalnego ds. logistyki, b) zastępca szefa sztabu obrony i inspektor generalny wojsk.

Data urodzenia: 1 stycznia 1960 r.

Miejsce urodzenia: Yei, Sudan Południowy.

Obywatelstwo: Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 13 lipca 2018 r.

Inne informacje: Jako zastępca szefa sztabu generalnego ds. logistyki Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA) Riak był jednym z wysokich rangą urzędników rządu Sudanu Południowego, którzy zaplanowali i nadzorowali ofensywę w stanie Unity w 2015 r. skutkującą ogromnymi zniszczeniami i wysiedleniem znacznej liczby ludności.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Malek Ruben Riak został umieszczony w wykazie w dniu 13 lipca 2018 r. na podstawie pkt 6, pkt 7 lit. a) oraz pkt 8 rezolucji nr 2206 (2015), co potwierdzono w rezolucji nr 2418 (2018), za »działania lub strategie, które zagrażają pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności w Sudanie Południowym«, »działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym« oraz jako przywódca »jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które uczestniczyły lub których członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7«, a także na podstawie pkt 14 lit. e) tej rezolucji – za »planowanie lub dokonywanie aktów obejmujących przemoc seksualną i uwarunkowaną płcią w Sudanie Południowym bądź kierowanie takimi działaniami«.

Zgodnie ze sprawozdaniem panelu ekspertów ds. Sudanu Południowego ze stycznia 2016 r. (pismo S/2016/70) Riak był jednym z wysokich rangą funkcjonariuszy służb bezpieczeństwa, którzy zaplanowali ofensywę w stanie Unity przeciwko Opozycyjnemu Ludowemu Ruchowi Wyzwolenia Sudanu (SPLM-IO), rozpoczętą w styczniu 2015 r., a następnie nadzorowali jej prowadzenie w okresie od końca kwietnia 2015 r. Na początku 2015 r. rząd Sudanu Południowego rozpoczął uzbrajanie młodzieżówki Bul Nuer, aby ułatwić jej udział w tej ofensywie. Większość członków tej młodzieżówki miała już dostęp do karabinów automatycznych typu AK, lecz amunicja miała kluczowe znaczenie dla utrzymania jej działalności. Panel ekspertów ds. Sudanu Południowego przedstawił dowody – w tym zeznania ze źródeł wojskowych – na to, że amunicja była dostarczana młodzieżówkom przez sztab SPLA specjalnie do celów ofensywy. Riak był w tym czasie zastępcą szefa sztabu SPLA ds. logistyki. Skutkiem ofensywy były: systematyczne niszczenie wiosek i infrastruktury, przymusowe wysiedlenia lokalnej ludności, masowe zabójstwa i tortury ludności cywilnej, powszechne stosowanie przemocy seksualnej, w tym wobec osób starszych i dzieci, porywanie i werbowanie dzieci jako żołnierzy, a także przesiedlenie znacznej liczby ludności. W następstwie zniszczenia w dużej mierze południowej i środkowej części stanu, opublikowane zostały liczne sprawozdania mediów i organizacji humanitarnych, a także misji ONZ w Sudanie Południowym (UNMISS) ukazujące skalę naruszeń.

8. Paul MALONG AWAN (alias: a) Paul Malong Awan Anei, b) Paul Malong, c) Bol Malong)

Stopień: generał.

Rola: a) były szef sztabu Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA), b) były gubernator stanu Północny Bahr al-Ghazal.

Data urodzenia: a) 1962 r., b) 4 grudnia 1960 r., c) 12 kwietnia 1960 r.

Miejsce urodzenia: Malualkon, Sudan Południowy.

Obywatelstwo: a) Sudan Południowy, b) Uganda.

Nr paszportu: a) nr S00004370, Sudan Południowy, b) nr D00001369, Sudan Południowy, c) nr 003606, Sudan, d) nr 00606, Sudan, e) nr B002606, Sudan.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 13 lipca 2018 r.

Inne informacje: Jako szef sztabu generalnego Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA), Malong spowodował eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym poprzez naruszanie postanowień porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych oraz porozumienia w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (ARCSS) z 2015 r. Według doniesień kierował działaniami, które miały doprowadzić do zamordowania przywódcy opozycji Rieka Machara. Rozkazał, aby oddziały SPLA nie dopuszczały do transportu pomocy humanitarnej. Pod

dowództwem Malonga siły SPLA dopuszczały się ataków na cywili, szkoły i szpitale; zmuszały cywili do opuszczenia miejsca zamieszkania; organizowały wymuszone zaginięcia; arbitralnie zatrzymywały cywili, a także dopuszczały się tortur i gwałtów. Malong zmobilizował bojówki plemienne Mathiang Anyoor Dinka wykorzystujące dzieci-żołnierzy. Pod jego dowództwem SPLA ograniczała dostęp UNMISS, wspólnej komisji monitorującej i oceniającej (JMEC) oraz mechanizmu monitorowania zawieszenia broni i ustaleń przejściowych dotyczących bezpieczeństwa (CTSAMM) do miejsc naruszeń na potrzeby prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ich dokumentowania.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Paul Malong Awan został umieszczony w wykazie w dniu 13 lipca 2018 r. na podstawie pkt 6, pkt 7 lit. a), b), c), d) i f) oraz pkt 8 rezolucji nr 2206 (2015), co potwierdzono w rezolucji 2418 (2018), za: »działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, lub utrudnianie pojednania, rozmów pokojowych lub procesu pokojowego, w tym naruszenia porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych»; »działania lub strategie zagrażające porozumieniom tymczasowym lub zakłócające proces przemian politycznych w Sudanie Południowym»; »rozmyślne ataki na ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, poprzez dokonywanie aktów przemocy (w tym zabójstw, okaleczeń, tortur, gwałtów lub innych form przemocy seksualnej), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenia lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których ludność cywilna szuka schronienia, lub poprzez czyny, które stanowiłyby poważne naruszenie lub pogwałcenie praw człowieka albo pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego»; »planowanie lub popełnianie w Sudanie Południowym czynów łamiących mającego zastosowanie międzynarodowego prawa praw człowieka lub międzynarodowego prawa humanitarnego, lub czynów, które stanowią naruszenie praw człowieka, bądź kierowanie tymi czynami»; »wykorzystywanie lub werbowanie dzieci przez ugrupowania zbrojne lub siły zbrojne w kontekście konfliktu zbrojnego w Sudanie Południowym»; »utrudnianie działań międzynarodowym misjom pokojowym, dyplomatycznym lub humanitarnym w Sudanie Południowym, w tym mechanizmowi monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD, lub utrudnianie świadczenia i dystrybucji pomocy humanitarnej lub dostępu do niej»; oraz jako przywódca »jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które uczestniczyły lub których członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7«.

Od dnia 23 kwietnia 2014 r. do maja 2017 r. Malong był szefem sztabu generalnego SPLA. W swej poprzedniej roli, jako szef sztabu generalnego, spowodował eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym poprzez naruszenie postanowień porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych oraz porozumienia w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (ARCSS) z 2015 r. Według doniesień od początku sierpnia 2016 r. Malong kierował działaniami, które miały doprowadzić do zamordowania przywódcy opozycji Rieka Machara. Malong, działając świadomie wbrew zaleceniom prezydenta Salva Kiira, rozkazał w dniu 10 lipca 2016 r. atak z użyciem czołgu, śmigłowca bojowego i piechoty na posiadłość Machara i bazę Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLM-IO) »Jebel«. Malong osobiście nadzorował z kwatery głównej SPLA działania służące ujęciu Machara. Od początku sierpnia 2016 r. Malong dążył do natychmiastowego przeprowadzenia przez SPLA ataku na domniemane miejsce pobytu Machara i poinformował dowódców SPLA, że Machar nie może przeżyć ataku. Ponadto według informacji z początku 2016 r. Malong rozkazał oddziałom SPLA nie dopuszczać do transportu pomocy humanitarnej przez rzekę Nil, gdzie dziesiątki tysięcy cywili cierpiało z głodu, twierdząc, że pomoc żywnościowa zamiast do cywili trafi do grup partyzanckich. Na skutek rozkazów Malonga dostawy żywności przez rzekę Nil były zablokowane przez co najmniej dwa tygodnie.

W trakcie swojej kadencji szefa sztabu generalnego SPLA Malong był odpowiedzialny za poważne naruszenia, w tym ataki na ludność cywilną, przymusowe wysiedlenia, wymuszone zaginięcia, arbitralne zatrzymania, tortury i gwałty, których to czynów dopuszczały się siły SPLA i siły z nią sprzymierzone. Pod dowództwem Malonga SPLA prowadziła ataki na ludność cywilną i celowo mordowała nieuzbrojonych i uciekających cywili. Tylko w okolicach Yei ONZ udokumentowała 114 przypadków mordów dokonanych przez SPLA i siły sprzymierzone na cywilach między lipcem 2016 r. a styczniem 2017 r. SPLA celowo dopuszczała się ataków na szkoły i szpitale. Według doniesień w kwietniu 2017 r. Malong rozkazał SPLA usunąć całą ludność, w tymi cywili, z obszaru wokół Wau. Twierdzi się, że Malong nie zniechęcał SPLA do mordowania cywili, a osoby podejrzewane o ukrywanie rebeliantów były uważane za uprawniony cel ataków.

Jak wynika ze sprawozdania z dnia 15 października 2014 r. sporządzonego przez powołaną przez Unię Afrykańską komisję śledczą ds. Sudanu Południowego Malong był odpowiedzialny za masową mobilizację bojówek plemiennych Mathiang Anyoor Dinka, a bojówki te, jak wynika z dowodów zgromadzonych przez mechanizm monitorowania zawieszenia broni i ustaleń przejściowych dotyczących bezpieczeństwa (CTSAMM), wykorzystywały dzieci-żołnierzy.

W czasie gdy Malong dowodził SPLA, siły rządowe systematycznie ograniczały dostęp misji ONZ w Sudanie Południowym (UNMISS), wspólnej komisji monitorującej i oceniającej (JMEC) i CTSAMM, gdy te próbowały prowadzić dochodzenia i dokumentować naruszenia. Na przykład w dniu 5 kwietnia 2017 r. wspólny patrol ONZ i CTSAMM próbował dotrzeć do Pajok, lecz został zawrócony przez żołnierzy SPLA.”.

ZAŁĄCZNIK II

Wpisy dotyczące wymienionych poniżej osób usuwa się z załącznika II do decyzji (WPZiB) 2015/740:

- 1. Paul Malong,
  - 3. Malek Reuben Riak.
-